

Олександр Яременко,

кандидат наук з державного управління,
доцент, завідувач кафедри права
і публічного управління Вінницького
державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського
21001, Вінниця, вул. Острозького, 32
Тел. 093 055 -50 - 57
Секція № 4 Місцеве самоврядування

Правовий режим змісту вебсайту органу місцевого самоврядування

В умовах цифровізації трансформується традиційна інформаційна інфраструктура як всього соціуму, так і окремих його складових, зокрема, сфери місцевого самоврядування. Децентралізація та територіальна реформа призвели до фізичної віддаленості значної кількості жителів від місцезнаходження органів місцевого самоврядування, що додатково мотивує їх до отримання інформації шляхом використання дистанційних засобів. Як наслідок, в системі місцевого самоврядування все більшого поширення набувають соціальні комунікації, що базуються на інформаційно – комп'ютерних технологіях, формується віртуальний інформаційний простір територіальних громад, активізується інформаційна діяльність самоврядних органів.

Чинне законодавство, в якості одного із офіційних джерел інформації органів місцевого самоврядування, розглядає вебсайт. На правові відносини щодо створення і функціонування вебсайту в повній мірі поширюються норми ст. 19 Конституції України, згідно з якою органи місцевого самоврядування та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. При цьому, як зазначає Бурило Ю., у юридичній площині поняття веб-сайту використовується в різних нормативно-правових актах і через свою технічну складність і недостатньо чітке розуміння юристами технічних аспектів функціонування веб-сайтів, а також тих правових наслідків, що виникають у процесі їх створення та використання, цей термін отримав не зовсім точне юридичне визначення [1, с. 68]. У зв'язку з цим актуалізується наукове дослідження проблеми правового режиму вебсайту органу місцевого самоврядування, що і є метою даної статті.

Вебсайт, як цифровий об'єкт з подвійною інформаційно – інтелектуальною правовою природою, отримав закріплення в законодавчих актах, що регулюють ці два види споріднених правових відносин. Так, Закон України «Про електронні довічні послуги» трактує вебсайт як сукупність програмних засобів, розміщених за унікальною адресою в обчислювальній мережі, у тому числі в мережі Інтернет, разом з інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певних суб'єктів і забезпечують доступ юридичних та фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів та інших інформаційних послуг через обчислювальну мережу. В той же час, Закон України «Про авторське право і суміжні права» визначає вебсайт як сукупність даних, електронної (цифрової) інформації, інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав тощо, пов'язаних між собою і структурованих у межах адреси веб-сайту і (або) облікового запису власника цього веб-сайту, доступ до яких здійснюється через адресу мережі Інтернет, що може складатися з доменного імені, записів про каталоги або виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом . Тобто один і той же контент вебсайту може мати правовий режим інформаційних ресурсів або об'єктів права інтелектуальної власності. Як зазначає Кохановська О.В., результат інтелектуальної діяльності і результат творчої діяльності – це поява інформації, часто нової, в ряді випадків такої, що має ознаки творчості. Тому інформація включає у себе як результат інтелектуальної діяльності, так і результат творчої діяльності. Звідси вона може бути відомою інформацією, новою (сформованою, виведеною, згрупованою, виокремлено тощо) інформацією і новою творчою (створеною) інформацією. А саме поняття інформації включає у себе поняття творчості як результату інтелектуальної творчої діяльності [2, с. 132 - 133]. Таким чином, правовий режим змісту вебсайту залежить від правового статусу його володільця.

Ключовими принципами діяльності органів місцевого самоврядування, як суб'єктів владних повноважень, є гласність і підзвітність та відповідальність перед територіальними громадами їх органів та посадових осіб. Реалізація цих принципів передбачає системну інформаційну діяльність органів місцевого самоврядування щодо поширення інформації, яка виникає в процесі виконання ними своїх повноважень, в тому числі і розміщення її в мережі Інтернет на офіційному вебсайті. Закон України «Про інформацію», закріплюючи перелік інформації за змістом,

поділяє її на дев'ять видів: інформація про фізичну особу; інформація довідково-енциклопедичного характеру; екологічна інформація; інформація про товар, роботу, послугу; науково-технічна інформація; податкова інформація; правова інформація; статистична інформація; соціологічна інформація. Переважна більшість цих видів інформації знаходиться в обігу в системі місцевого самоврядування і підлягає оприлюдненню. При цьому, чинне законодавство України містить як імперативні норми, які зобов'язують органи місцевого самоврядування поширювати певну інформацію саме посередництвом вебсайту, так і диспозитивні, які надають право самостійно обирати платформу для розміщення інформації. Так, Закон України «Про місцеве самоврядування» передбачає, що на офіційному веб-сайті ради обов'язково розміщуються два види інформації: про пленарні засідання місцевих рад, засідання виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад, постійних депутатських комісій в дистанційному форматі та результати поіменного голосування депутатів місцевої ради за рішення ради. В той же час, згідно із Законом України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», доведення до відома населення нормативно-правових актів здійснюється шляхом їх офіційного опублікування державними друкованими засобами масової інформації та офіційними друкованими виданнями (офіційними виданнями), висвітлення аудіовізуальними засобами масової інформації, оприлюднення на офіційних веб-сайтах органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також в інший спосіб, визначений законом.

Також, інформаційне законодавство містить диспозитивні норми, щодо варіантів поширення органами місцевого самоврядування публічної інформації. Доступ до такої інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації в офіційних друкованих виданнях; на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет; на єдиному державному веб-порталі відкритих даних; на інформаційних стендах; будь-яким іншим способом.

На практиці доволі часто на офіційному сайті органів місцевого самоврядування розміщуються об'єкти, що належать до творів – фотографії, тексти усних виступів, аудіовізуальні твори, карти, плани, креслення, ескізи, пластичні твори, що стосуються географії, геології, топографії, техніки, архітектури та інших

сфер діяльності. У зв'язку з цим постає проблема правової охорони цих об'єктів. Згідно із ст. 10 Закону України «Про авторське право і суміжні права» не є об'єктом авторського права видані органами державної влади у межах їх повноважень тільки офіційні документи політичного, законодавчого, адміністративного характеру (закони, укази, постанови, судові рішення, державні стандарти тощо) та їх офіційні переклади. Використання інших об'єктів, органи місцевого самоврядування дозволяють за ліцензією Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Список використаних джерел

1. Бурило Ю.П.. Веб-сайт як інформаційний ресурс та об'єкт права інтелектуальної власності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2015. № 34. С. 67 – 70
2. Кохановська, О. В. Творчість, інтелектуальна творча діяльність, інтелектуальна власність, право інтелектуальної власності: співвідношення. *Сучасні проблеми приватного права: збірник наукових праць присвячених 80-ій річниці з Дня народження Я. М. Шевченко / відп. ред. Н.С.Кузнецова, Р.О.Стефанчук.* Київ: ВГО «Асоціація цивілістів України». Кам'янець-Подільський, ТОВ «Друкарня «Рута». 2012. 464 с.